

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en Haandværks- og Industritælling i Aaret 1906.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2440).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Forandringer i de ved Forordningerne af 12. September 1792 og 8. Februar 1810 samt Lov af 19. Februar 1861 paabudte Afgifter af Arv.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2729 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Zahle): Den højtærede Finansminister har allerede — jeg husker ikke, ved hvilken Forhandling det var — givet den Meddelelse, at der i Ministeriet er Forarbejder i Gang til et Forslag vedrørende det samme Emne, som dette Lovforslag behandler. Forhaabentlig ville disse Forarbejder kunne blive bekendte for det Udvalg, som efter Flertallets Bestemmelse her i dette Ting vil blive nedsat angaaende dette Forslag. Hovedinteressen ved dette Forslags Behandling vil jo saa komme til at ligge i dette Udvalg, thi Spørgsmaalet om, hvorvidt Flertallet her i Tinget i denne Samling vil fremme et Forslag af dette eller lignende Indhold, vil altsaa bero paa dette Udvalgs Arbejde. Under disse Forhold knytter der sig ikke overvældende Interesse til første Behandling af nærværende Lovforslag, og jeg kan derfor fatte mig i meget stor Korthed.

Det, vi her tillade os at foreslaa, er for det første, at de smaa Boer, hvis beholdne Formue ikke er over 500 Kr., skulle være helt afgiftsfri. Der ligger heri det Princip, at for saadanne ganske smaa Beløbs Vedkommende skulle de paagældende Arvinger være helt fri for at svare nogen Arveafgift, selv om det ogsaa er fjernere Slægtninge. Og for nærmere Slægtninges Vedkommende, altsaa for Ægtefæller og beslægtede i den op- og nedstigende rette Linie, undtage vi fra Arveafgift Beløb, som ikke overstige 2,000 Kr. Tanken heri er den, at især Børn, som efter deres Forældre arve et Beløb af indtil 2,000 Kr., skulle som Regel anvende disse Penge til deres Velfærds Fremme, nemlig til at skabe sig en Eksistens, en Livsstilling, og det vilde være meget ønskeligt for Folk, der arvede saadanne smaa Beløb, om de kunde blive fri for at afgive nogen Del deraf til Staten. Endvidere bestemte vi, at afgiftsfri skulle være Livrenter, livsvarige Brugsrettigheder og andre Indtægtsnydelser, der ere indskrænkede til en Persons Levetid. Grunden hertil er, at der i Virkeligheden af disse Beløb svares Arveafgift af den, som efter Indtægtsnyderens Død faar Kapitalen udbetalt, og der er ingen Grund for Staten til to Gange at opkræve Arveafgift af saadanne Beløb. Forholdet er ogsaa undertiden det, at Arveladeren ved saadanne Dotationer tilsigter at belønne f. Eks. et trofast Tyende, og det vilde da være urimeligt ved at opkræve Arveafgift at berøve en saadan Person en Del af sin Indtægtsnydelse. Men af al anden Arv, derunder ogsaa Legater og Døds-gaver, bliver der at svare Afgift.

Derimod have vi ikke i Forslaget taget Arveforskud med. Det er jo et Spørgsmaal, hvorledes man vil stille sig hertil, men da vi ikke her gøre nogen Forandring for Hensidten i uskiftet Bo, og da det efterhaanden, i Grunden mod Arvelovens Hensigt og Mening, er blevet særdeles almindeligt her i Landet, at Enker hensidde i uskiftet Bo, tilfalder som Regel Forældrenes Formue meget sent Børnene, nemlig først efter baade Fadrens og Moderens Død. Under disse Forhold er det i hvert Fald et Spørgsmaal, som kan være underkastet nogen Tvivl, om man bør hemme Udbetalingen af Arveforskud ved at paalægge en Afgift for dette, eller om en sund Samfundsøkonomi ikke var bedre tjent med at fremme saadanne Arveforskud, idet man derved forsyner den yngre Slægt, den næste Gene-